

Barraca codi 13418

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Pla d'Ardenya - Mas de les Fonts
Emplaçament: Al costat del camí de Vallirana a Begues, prop de l'avenc de la Vinyà del Tità
Alçada: 462m

Coordenades:

Latitud: 41.35475
Longitud: 1.91941
UTM Est (X): 409609
UTM Nord (Y): 4578702

Classificació

Número de fitxa: 08295-244
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Completament enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600011
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dg., 18/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada a l'est. La seva planta és circular i està completament enderrocada. Tot i això conserva el brancal dret de la porta i es pot observar molt bé la planta. Sembla que hi ha un contrafort.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

